

עפ"ג 62888/10/17 - מאיר אליהו נחום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 דצמבר 2017

עפ"ג 62888-10-17 נחום נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת נאוה בכור

המערער מאיר אליהו נחום

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד שרון דניאלי

ב"כ המשיבה עו"ד קרן ענבר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 5400-03-16 (בית משפט השלום בפתח תקווה), בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה, ובעבירה של הפרת הוראה חוקית כאשר לא התייצב לריצוי מאסר במועד שנקבע לו, ובתקופה שבין המועד שבו היה אמור להתחיל בריצוי המאסר לבין תחילת מאסרו, ביצע שתיים מהעבירות נושא גזר הדין.

המערער נדון לשנת מאסר בפועל, ל - 8 חודשי מאסר על תנאי, ו - 4 חודשי מאסר על תנאי, בתנאים הקבועים בגזר הדין, ולתשלום קנס בסך 2,500 ₪.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא התחשב בהליך השיקומי המוצלח שעבר המערער במהלך מאסרו, שהתחיל לרצותו לאחר ביצוע העבירות, כפי שהדבר עולה מעמדת גורמי הטיפול ומעמדת רש"א שהיו בפני וועדת השחרורים, ששחררה את העותר על תנאי בשל הליך שיקומי מוצלח.

ב"כ המערער טוען כי מהטעמים הנ"ל מן הראוי היה לחרוג ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, ולקבוע שהרף התחתון הוא עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, כפי שהוטל על שוביב, שנדון ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

ב"כ המערער טוען כי התסקיר שהוגש לבית המשפט קמא אינו משקף את התמונה הטיפוליים והשיקומית הנכונה, וסותר נתונים ודיווחים סוציאליים ושיקומיים אודות המערער, ולכן לא מן הראוי היה להתחשב בו.

ב"כ המערער טוען כי קיימות נסיבות מיוחדות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירות, ומפנה לכתב האישום המתוקן, שתואם את גרסת המערער בחקירתו, לכך שהמערער לא זייף את השיקים ולא ידע שמדובר בשיקים מזויפים, הוא לא קיבל כל תמורה ולא התכוון לקבל תמורה עבור מעשיו, ומסר את זהותו של האדם, לטענתו, יצחק ימיני, שזייף את השיקים ומסר לו אותם למטרות שלשמן ביצע את העבירות.

לטענת המערער, בית משפט קמא הפלה שלא כדין בין המערער לבין שוביב שכן רב הדמיון ביניהם מהשוני, ולטענתו, חומרת מעשיו של שוביב עולה על חומרת מעשיו של המערער שכן הוא קיבל תמורה עבור מעשיו, בעוד המערער לא קיבל כזו.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער, מפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בבית המשפט קמא וצורף להודעת הערעור, ומפנה לנסיבות מעשיו של שוביב ולנתונו האישיים, לרבות עבר נקי, המקלים עמו יותר מאשר עם המערער.

באשר לטענת המערער שמסר את פרטיו של מי שזייף את השיקים ומסר אותם לו, טוענת ב"כ המשיבה שהמערער לא מסר פרטים מזהים שיש בהם כדי לזהות את מזייף השיקים כיצחק ימיני, וגם אחותו, אשר אמנם מסרה מספר טלפון שאליו ניתן להתקשר עם ימיני, לא תרמה לזיהויו, שכן ניסיונות המשטרה להתקשר לאותו מספר טלפון עלו בתוהו לאחר שהיה מדובר בטלפון pre paid שלא ניתן לקבל אליו שיחות.

ב"כ המערער טוען בטיעונו בפניו כי ניתן היה לפנות לגוגל על מנת לאתר את יצחק ימיני, אך איננו סבורים שמדובר בדרך שניתן לאתר שותפים לעבירה, וחזקה על המערער או על בא כוחו, שרעיון כזה עלה בראשם כאשר נתבקשו לתרום לזיהויו של יצחק ימיני הנטען, היו מפנים את המשטרה לדרך זו של איתור, שאיננה מקובלת עלינו, וגם לגבי ימיני לא הייתה תורמת לזיהויו.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא נתן דעתו לערכים המוגנים שבהם פגע המערער באופן ממשי, והם זכות הציבור להגנה על רכושו ועל קניינו הפרטי, ועל הצורך בקיומו של ביטחון עסקי בכל הקשור לשימוש בשיקים כאמצעי תשלום בטוח.

גם אם המערער עצמו לא זיף את השיקים נושא הרשעתו, הרי הוא ידע שלא מדובר בשיקים שבעליהם מסכים לסחור בהם, ואין נפקא מינה אם מדובר בשיקים מזויפים או בשיקים גנובים, שכן הנזק לבעלי השיקים נגרם.

כך גם אין נפקא מינה מבחינתנו אם המערער לא קיבל תמורה ישירה עבור השיקים נושא גזר הדין, שכן הבנק מחל לו על חוב של ₪ 10,000 כנגד הטלת עיקול על אחד השיקים, ובכך פחת החוב, אם לא נפרע בכלל, של המערער לאותו בנק.

בית המשפט קמא הבחין נכונה, ובאריכות, בין המערער לבין עונשו של שוביב, שנדון ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי בת"פ 17414-03-16 (בית משפט השלום בנתניה), והבחנה זו מקובלת עלינו, הן מבחינת השיקולים לחומרה והן מבחינה השיקולים לקולא.

בית המשפט קמא התחשב במערער כאשר זקף לזכותו את מועד ביצוע העבירות, את היותן מבוצעות לפני תחילת מאסרו של המערער, גם אם הן בוצעו כאשר היה מפר הוראה חוקית בכך שלא התייצב בזמן למאסרו, ובכך שמאז ביצוע העבירות לא עבר עבירות נוספות.

בית המשפט קמא גזר את דינו של המערער שלא ברף העליון של מתחם הענישה המוצדק שקבע, ובכך הביא לביטוי ראוי את כל הנסיבות לקולא ולחומרה שבהן התחשב לצורך קביעת מתחם הענישה ולצורך מיקומו של המערער באותו מתחם.

לא למותר לציין, ולא בכדי ביקש ב"כ המערער שלא להתחשב באמור בתסקיר שירות המבחן, ששירות המבחן קבע בתסקיר שהוגש לבית המשפט קמא, לאחר שהמערער סיים לרצות את עונש המאסר בדרך של שחרור על תנאי, כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה, המערער מטשטש את חומרת מעשיו ואינו מאפשר העמקה וטיפול בבעיותיו, שעדיין קיימות למרות ההליך השיקומי שעבר במהלך מאסרו ולאחר מכן.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 18.2.018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר, יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי מאסרו.

באם המערער לא יתייצב לריצוי המאסר במועד שנקבע, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס מיד לאחר מעצרו.

ניתן והודע היום י"ג טבת
תשע"ח, 31/12/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד